

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Ordinatis Ab Episcopo, Qvi Renvnciavit Episcopatvi. Titvlvs XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

97 **Q**uodam est de sacerdotibus, vel aliis clericis, qui a reatu adulterii, perjurii, homicidii, vel falsi testimonii, bonum conscientie recte perdidierunt: & postea, si respondeant, quod si proposita crimina ordine non fecerint, nisi peccata fuerint, non tantum a reatu, sed et a reos homicidii post penitentiam, non autem suscipiendi ordinibus impediri: qui si non penitent, monendi sunt, & sub interminatione alicuius beneficii ostendi, ut in testimonium suae damnationis a suscipiendi ordinibus non ministrent.

DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Repetere interrogatus in scrutinio Episcopi ordinandi, potest respondere aliquid dignum, si non noverit illum indignum. Item: si parte tua fuerit propositum [1 & 7.] F. r. t. ref. quod cum aliquem in Diaconum vel Presbyterum promovemus, prior Diaconorum, qui nobis addicitur: Postulat sancta mater ecclesia hunc Diaconum vel Diaconum, ad omnia presbyteratus vel diaconatus officia: & nobis interrogantibus, si eum cognoverit esse dignum, item respondet, quod quantum humana fragilitate noverit, & sci, & testificatur illum ad huiusmodi officium esse dignum. Unde in tali responsione aliquem peccatorem non credimus, dummodo contra conscientiam non loquamur: quia non simpliciter illum adferit esse dignum, sed in quantum humana fragilitas nosse sinit: cum illi homo, quem indignum esse non noverit, dignum debeat existimari. Huiusmodi ergo responsione secure uti poterit, nisi forte de integritate tibi constituti consecretandi. Si autem illum indignum esse cognoverit, metropolitanus (priorque eum ad huiusmodi scrutinium veniat) secreta sua ad ea monuit, vel in hunc, g. quavis nos interrogatorem huiusmodi non in consecratione Pontificis, sed in ordinando Diaconi vel Presbyteri faciamus.

DE ORDINATI AB EPISCOPO, QUI RENUNCIAVIT EPISCOPATU.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Episcopus qui renunciavit hoc tantum civitati, conferre potest illi sacra. Si vero & dignitate, cum ordinato per

eum ad minores, vel ignoraverit ad sacros dispensat Episcopus suus: cum inordinata vero, sancter ad sacra non dispensat.

Alexander III. Tolitano Archiepiscopo. **R**equiritur a nobis tua fraternitas, utrum clericus, qui post renunciationem a factam a predecessore tuo ordinem receperit, in ipsis debeant remanere [1 & 7.] Respondemus igitur distinguendo, utrum renunciavit loco tantum, an loco simul & dignitati. Nam in primo casu ordines (sicut antea) rogatus ab Episcopo aliquo, poterit de ratione conferre. In secundo vero casu, distinguendum putamus, utrum sacros contulerit, an minores. Si enim a tali ordinem ulque ad Subdiaconum, aliquis acceperit, quia & huiusmodi ordines a non Episcopis quandoque conferuntur, & in illis deservire poterit, & ad majores (si idoneus fuerit) promoveri. Sane si ab eodem sacros ordines scienter quis receperit, quia indignum se fecit, executionem officii non habebit, ubi autem non scienter d., poterit (nisi crassa & supina fuerit ignorantia) discretus pontifex dispensare.

[1. Aut ad majores de iure canonum promoveri. Nos igitur quia nobis non plene de veritate constat, non possumus super hoc breviter respondere.]

CAP. II. Breves. Gregorius IX.

Cum clericis, qui ab excommunicato Episcopo ignoranter ordines receperunt, per suos poterit Episcopos dispensari.

DE ATATE, ET QUALITATE, ET ORDINE PRÆFICIENDORVM.

TITVLVS XIV.

CAP. I.

Ex concilio Pictaveni. c. decrevit. **V**t Abbates, f. Decani & praepositi, qui Presbyteri non sunt, Presbyteri fiant, qui Archidiaconi tenent, Diaconi: qui vero Archiepiscopatibus, Presbyteri fiant, aut amittant honorem. Quod si aliqua iusta causa prohibente Presbyteri aut Diaconi esse non poterint, prelationes amittant.

CAP. II.

Ecclia dispensatovi minor concessa, non per laicos, sed per clericos regi debet, donec ille per veniat ad aetatem. Alexander III. Cantuariensi Archiepiscopo.

Ex & ratione: [1 & 7.] Accipimus autem quod h. Conventum. Episcopos, pueris, qui sunt intra decennium constituti, in archidiaconatu B. Archidiacon. Cister. & ecclesias plures conceffit, quae non per clericos, sed per laicos disponuntur. Unde quoniam non debet hoc aliquatenus tolerari: mandamus, quatenus praedictum Episcopum super his corripas, & clericis idoneis administrationes, & custodiam praescriptarum ecclesiarum, donec praedicti pueri ad congruam veniant aetatem (laicis amotis) committas. Eidem Episcopo prohibens, ne de extero ecclesias, nisi personis, quae aetatem & scientiam habeant, regendas concedat. Quod si secus egerit, ei debitam poenitentiam infligens, institutionem & concessionem ipsius, omnino a viribus carete decernas.

a Post conc. Lateran. sub Alex. III. part. 26. c. 11. & c. 10. cod. tit. in comp. b al. respectu eorum in uno. c In C. Bart. sacros ordines. & c. d Vid. Lindheber. C. de cond. ind. d. 11. l. fid. & s. qui. f. fin. s. f. qui. caution. e Al. qualitate ordinandorum & ordine. & c. f Cap. 1. eod. tit. in 1. compil. g Ca. 3. cod. tit. in 1. compil. & post conc. Lateran. sub Alex. III. p. 31. c. 7. h Eboracensi. i Cestrensi. k In quibusdam impressis legitur, omnibus: sed in manuscr. omnino.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN